

Tee-Jay på Rudbjerg Knude.

På vej til Hirtshals skulle både Blokhus og Løkken lige besøges, og også Rubjerg Knude Fyr stod på listen. Blokhus og Løkken blev fundet og besøgt, men Rubjerg Knude Fyr kunne vi ikke finde (det ragede ganske simpelt ikke højt nok op). Men det er jo også ved at sande til og styrter på et tidspunkt i havet.

I stedet så vi pludselig nogle mærkelige meget høje sand banker – Rubjerg Knude.

Her måtte vi ud og strække benene. Hen over den gamle kirkegård og engen, hvor flere køer (ingen tyr) gik. TJ fortalte de store ”bæster” hvad han mente om dem, og at de måtte se at komme væk, for nu skulle vi forbi. VOV VOV lød det, og op at stå på bagbenene, så man var i øjenhøjde med bæsterne (så længe de græssede). Han var nu imponerende modig den lille gæve gut – lige ind til en ko som havde en kalv tæt på TJ, langsomt men beslutsomt truende gik frem mod ”den imponerende lille gæve gut”. Så gik initiativet pludselig og hurtigt af TJ, han blev tavs, kom ned på fire ben, og så ret så betænkelig ud.



Hans ”far” blev også betænkelig på ”den lille gæve guts vegne”, og halede ham hurtigt ind, og talte ”med dyb blød, rolig og behagelig stemme (fundet frem til situationen) til moder-ko, som så sååå betænkelig ud, hun puffede dog sin kalv blødt til siden, og vi gik alle værdige og rolige hver sin vej. Situationen var løst på en god og ligeværdig måde af de to ”overhoveder” 😊



Vi nåede nu frem til de ret så imponerende sand banker/bjerge af utrolig fint sand. TJ blev elle-vild, han styrtede rundt – op og ned, op og ned og rundt og rundt gik det – han kastede sig ud højt oppe fra, og bumpede ned i det bløde sand. Afsted afsted gik det, han opførte sig som et kåd føl, som kommer på græs for første gang. Men han var jo også i de specielle sandklitter for første gang.

Sjældent har jeg set så meget livsglæde, lykke og struttende iver lyse ud af hver eneste fiber i hans lille krop 😊 Så er det en dejlig oplevelse, at være ”far” til ”den imponerende lille gæve gut”.

Et par Tyske turister kom gående, og han hoppede højt op i luften foran dem, og udførte små vridninger af kroppen – det var simpel-hen livslyst af højeste potens. De udbrød da også ”sikke en glad lille hund”.

Men alt har sin ende – vi måtte tilbage til bilen, forbi moder-ko og kompagni – hvilket gik godt og roligt, parterne havde nu gensidig respekt for hinanden 😊

Vi kørte nu lige forbi Rugbjerg Knude Fyr uden at vide det – ærgerligt for det er et oplagt foto-mål. Men man får ikke alt – sådan er det ----- desværre 😊







Man bliver altså træt af sådan tre runder



Afsted igen





Var jeg virkelig helt der nede.

***Her lugter altså af et eller andet !!!!
Er jeg brændt på ?***

Vi fik altså ikke set et halvt begravede Rugbjerg Knude Fyr, men fik i stedet set og besøgt Fyret ved Hirtshals (som vil stå på land længe endnu), hvor vi drak kaffe i de høje klitter, og så ud over det imponerende ”store” Vesterhav. Hirtshals havn blev også besøgt, her gik vi tur i fiskerihavnen, så på måger og de store fiskerbåde. Tj syntes godt nok, at der var en mærkelig ”duft”, og ofte snusede og vejrede han højlydt med næsen i sky.

Vi skulle nu hjemad, men på vejen skulle vi lige besøge Store Vildmose, se på hvad den bød på i forhold til Lille Vildmose (som vi lige havde besøgt), og måske få et glimt af stedets kongeørne par.

Det fik vi ikke, men vi fik set stedet, besøgt et fugletårn (til en afveksling), og kørt en del rundt på de tørre og støvede grusveje, hvor vi så et par rovfugle, som dog ikke lod sig afbillede. Bilen var efterhånden så godt kamufleret, så hvis jeg stillede den fra mig, og gik, var der næppe nogen der ville bemærke, at den stod der – lige midt på vejen.

Videre og hjemme kl. 19.30, hvor vi spiste den til dagen indkøbte aftensmad – en tur fra kl. 9.00 til kl. 19.30 – dagen var brugt effektivt, og vi sov fast og udmattede efter dagens strabadser allerede kl. 22.00.

Hanstholm Fyr



© Allan Kierulff



© Allan Kierulff